

Sygn. akt III RC 580/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Agnieszka Lubińska

Protokolant st. sekr. sądowy Agnieszka Meirowska

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2020 r.

w G. na rozprawie

sprawy z powództwa **małoletniego M. D. (1) działającego przez matkę A. K.**

przeciwko **M. D. (2)**

o alimenty

I. zasądza od pozwanego M. D. (2) (PESEL (...)) na rzecz małoletniego M. D. (1) ur. (...) alimenty w kwocie 800,00 zł (osiemset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 4 listopada 2019 r., płatne do dnia 10-ego każdego miesiąca z góry, do rąk przedstawiciela ustawowego małoletniego powoda – jego matki A. K., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności każdej z rat;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego M. D. (2) na rzecz powoda kwotę 1.000 zł (tysiąc złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, zaś w pozostałym zakresie nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz powoda;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego M. D. (2) kwotę 400,00 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Grudziądzu, zaś w pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 580/19

UZASADNIENIE WYROKU

Powód, małoletni M. D. (1), działający przez matkę A. K. wniósł w pozwie o zasądzenie od pozwanego M. D. (2) alimentów w kwocie 2.000,00 zł miesięcznie, płatnych z góry do 5-tego każdego miesiąca do rąk matki wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat.

Powód złożył także wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zobowiązanie pozwanego na czas trwania postępowania do uiszczania tytułem alimentów kwoty 2.000,00 zł miesięcznie w terminie do 5-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności.

Swój pozew uzasadnił. /k. 4-10/

Pozwany, działający przez profesjonalnego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 700 zł. Wniósł także o oddalenie wniosku o udzielenie zabezpieczenia ponad kwotę 700 zł.

Swoje stanowisko pozwany uzasadnił. /k. 171-174/

Postanowieniem z dnia 23 stycznia 2020 r. /k. 221/ Sąd Rejonowy w Grudziądzu udzielił zabezpieczenia z wniosku powoda w ten sposób, że zobowiązał M. D. (2) do uiszczania na czas trwania postępowania alimentów w kwocie 800,00 zł miesięcznie na rzecz małoletniego M. D. (1) ur. (...), płatnych do rąk matki powoda – A. K., do 10 –tego dnia każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 4 listopada 2019 r., z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie opóźnienia w płatności jakiegokolwiek z rat. Sąd oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia w pozostałej części.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu w składzie 3-osobowym postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2020 r. /k. 370/ oddalił zażalenie powoda wniesione na wyżej opisane postanowienie.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu postanowieniem z dnia 4 czerwca 2020 r. skierował sprawę do mediacji. Jedna ze stron odmówiła udziału w mediacji.

Obie strony są reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników.

Strony prowadziły rozmowy ugodowe na rozprawie. W ramach ugody pozwany był gotowy uznać powództwo do kwoty 900 zł, jeśli obejmowałyby to już koszty przyszłej opieki żłobkowej lub przedszkolnej małoletniego. Strony nie doszły jednak do porozumienia. Na ostatnim terminie rozprawy pozwany wycofał się ze swojego stanowiska, uznając powództwo do kwoty 700 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni M. D. (1), urodzony (...), pochodzi z nieformalnego związku (...). Rodzice małoletniego zamieszkiwali razem do sierpnia 2019 r.

Małoletni zamieszkuje wraz z matką w G. i nie uczęszcza do żłobka lub przedszkola. Pozostaje na co dzień pod opieką matki, a w godzinach jej pracy – dziadków macierzystych. A. K. planuje zapisanie dziecka do przedszkola prywatnego K. w G., najwcześniej od kwietnia 2021 r., ale decyzję swoją uzależnia od sytuacji epidemiologicznej w kraju. Małoletni został przyjęty do żłobka miejskiego od 1.09.2020 r., lecz matka powoda nie wyraziła zgody na zapisanie dziecka do żłobka w trakcie panującej pandemii. Ponadto nie chce ona, aby do niego uczęszczał z uwagi na lokalizację oddaloną od jej miejsca zamieszkania.

U powoda stwierdzono po urodzeniu zaburzenia napięcia mięśniowego. Małoletni korzysta z rehabilitacji w ramach wizyt prywatnych u fizjoterapeuty T. R.. Koszt tych wizyt wynosi około 100 zł miesięcznie. Dodatkowo dziecko bierze udział w rehabilitacji finansowanej przez NFZ w Ośrodku (...) i dorosłych przy ul. (...) w G.. Decyzję o odbywaniu również wizyt prywatnych, a nie tylko refundowanych przez NFZ, podjęła matka powoda. Dodatkowo dziecko jest codziennie rehabilitowane w domu.

Lekarz specjalista rehabilitacji stwierdził również u dziecka płaskostopie i koślawość stóp, wymagające obuwia korekcyjnego. Koszt jednej pary takiego obuwia to około 130 zł. Małoletni zaczął chodzić we wrześniu 2020 r. i wówczas matka zakupiła mu pierwszą parę obuwia.

Małoletni M. D. (1) pozostaje pod kontrolą poradni kardiologicznej, neurologicznej, okulistycznej i endokrynologicznej. Dziecko ma codziennie podawaną witaminę D3, sezonowo również tran.

Matka powoda podjęła decyzję o korzystaniu ze szczepień odpłatnych. Dotychczas na ten cel wydatkowane zostało około 1.500 zł.

A. K. zapisała syna na kurs pływania dla niemowląt w Parku (...) w Ś., aby wspomagać rozwój dziecka i zapobiegać skrzywieniu kręgosłupa. Miesięczny koszt kursu to 140 zł, ale zajęcia zostały wstrzymane z uwagi na obostrzenia w trakcie pandemii (...)19.

Miesięczne usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda obejmują:

- udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 150 zł,
- wyżywienie, w tym mleko modyfikowane - około 450 zł,
- zakup odzieży i obuwia - około 200 zł,
- zakup środków czystości, kosmetyków i pieluch - około 150 zł,
- koszt zabawek, książek, itp. - około 50 zł,
- koszt dojazdów – około 50 zł,
- wydatki na leki i leczenie – około 100 zł,
- inne jednorazowe wydatki związane z potrzebami dziecka, np. szczepienia, zakup przedmiotów związanych z wiekiem i potrzebami dziecka itp. – 150 zł,
- koszt wyjazdów wakacyjnych i innych dziecka - średnio około 65 zł (około 800 zł rocznie).

Łącznie – około 1.365 zł.

(Okoliczności bezsporne, dowód:

- odpis zupełny aktu urodzenia – k. 11;
- faktury imienne – k. 26-27, 30, 32, 36, 39, 40, 43-72, 76-80, 84-87, 90-96, 98-99, 103, 229-237, 251, 253, 259, 261-281, 294-296, 298-300, 305-306, 308-311, 325-337, 522, 524-534, 539, 543-547, 568-586, 589-594, 596-597, 599-606, 608-612;
- potwierdzenie zamówienia – k. 28, 31-32, 34-35, 37-38, 73, 81-83, 88-89;
- paragony – k. 29, 74-75, 102, 297, 301, 535-538, 540, 587, 595, 598, 607;
- potwierdzenia przelewu – k. 41, 97, 101, 254, 542, 588, 729;
- wydruk wiadomości e-mail – k. 42, 216;
- informacje o kursie pływania – k. 243-250;
- kopia zaświadczenia lekarskiego – k. 106, 113, 252, 255;
- kopia karty leczenia szpitalnego – k. 125-128;
- kopia karty zdrowia – k. 129-158, 282-290, 293, 550-558;
- kopia zaświadczenia lekarskiego – k. 159, 228, 258, 291-292, 559-567, 674-675, 727-728;
- kopia recepty – k. 260;
- kopia oświadczenia – k. 324, 549;

- zaświadczenie z przedszkola – k. 519;
- kopia wiadomości sms i e-mail – k. 652-653
- pisemne zeznania świadka K. D. – k. 410-413;
- pisemne zeznania świadka W. C. – k. 415-419;
- pisemne zeznania świadka J. K. – k. 423-438;
- pisemne zeznania świadka K. K. (2) – k. 440-456;
- przesłuchanie za małoletniego powoda A. K. – k. 666-668v;
- przesłuchanie pozwanego M. D. (2) – k. 668v-669v.)

A. K. ma wyższe wykształcenie – magister stosunków międzynarodowych. Jest zatrudniona w (...) S.A. w G., gdzie wykonuje pracę w godzinach 6:30-14:30 od poniedziałku do piątku. Osiąga z tego tytułu dochód w wysokości około 3.800-4.300 zł netto miesięcznie. Jest to jej jedyne źródło dochodu. Pobiera świadczenie na dziecko „500+”. Poza małoletnim synem M. D. (1) nie ma nikogo na utrzymaniu. Do 6 kwietnia 2020 r. A. K. przebywała na urlopie macierzyńskim i rodzicielskim. W roku podatkowym 2018 matka powoda osiągnęła dochód 66.157,09 zł. W roku podatkowym 2019 matka powoda osiągnęła dochód 54.131,16 zł. W czerwcu 2019 r. zaciągnęła pożyczki z zakładu pracy na łączną kwotę 11.000 zł.

M. D. (2) ukończył technikum w zawodzie technik mechanik, bez matury. Od około 20 lat zatrudniony jest w (...) w K., obecnie na stanowisku technik programowania maszyn w 4-zmianowym systemie czasu pracy. Osiąga z tego tytułu dochód w wysokości około 3.800-5.000 zł netto miesięcznie.

Pozwany mieszka w K. i każdy dojazd do syna związany jest dla niego z kosztami.

W roku podatkowym 2017 pozwany osiągnął dochód 71.023,32 zł. W roku podatkowym 2018 pozwany osiągnął dochód 74.530,15 zł. W roku podatkowym 2019 pozwany osiągnął dochód 73.904,10 zł.

Poza małoletnim synem M. D. (1) nie ma nikogo na utrzymaniu.

Pozwany leczy się kardiologicznie, zażywa regularnie leki na nadciśnienie tętnicze.

M. D. (2) pożyczył od rodziców kwotę 13.000 zł na spłatę kredytu. Do spłaty pożyczki pozostało mu około 8.000 zł.

Przed wytoczeniem powództwa o alimenty w przedmiotowej sprawie pozwany płacił dobrowolnie alimenty w uzgodnionej z matką małoletniego kwocie 700 zł w miesiącach sierpień i wrzesień 2019 r. W październiku zmniejszył dobrowolną kwotę alimentów do 500 zł argumentując to wysokimi kosztami dodatkowymi związanymi z utrzymywaniem kontaktów z synem. W listopadzie 2019 r. przelał oprócz kwoty 500 zł dodatkowo kwotę 100 zł na leki dla dziecka. W grudniu 2019 r. przelał oprócz kwoty 500 zł dodatkowo tytułem alimentów dobrowolnych kwotę 636 zł w ramach rozliczenia wydatków przedstawionych przez matkę powoda.

Przed Sądem Rejonowym w Grudziądzu toczy się postępowanie o uregulowanie kontaktów M. D. (2) z małoletnim synem. Pozwany dąży do jak najczęstszych kontaktów połączonych z nocowaniem syna pod jego opieką. Na czas trwania postępowania została zawarta ugoda regulująca te kontakty. Każdorazowo odbiór i odwiezienie dziecka do matki obciąża pozwanego.

Każdy z rodziców małoletniego powoda jest właścicielem 2-pokojowego mieszkania, w którym zamieszkuje oraz posiada swój samochód osobowy. Mieszkanie A. K. położone jest w G., zaś M. D. (2) w K.. Oboje rodzice małoletniego powoda samodzielnie nabyli foteliki samochodowe dla dziecka celem przewożenia go we własnym samochodzie.

Każdy z nich także przygotował pokój dla dziecka w swoim mieszkaniu z wyposażeniem we właściwe dla wieku mebelki dla dziecka. Zarówno A. K., jak i M. D. (2) kupili wózek dla dziecka.

(Okoliczności bezsporne, dowód:

- zaświadczenie US w K. o dochodzie pozwanego – k. 180, 182;
- kopia PIT 11 za 2018 i 2019 r. – k. 458-461, 718-720;
- kopia PIT 37 za 2018 i 2019 r. – k. 465-470;
- kopia zestawienia płac – k. 625;
- faktury imienne – k. 184, 205, 344-347, 614-619, 626-636, 638-640, 643-649, 699-703;
- paragony – k. 186-192, 202, 323, 637;
- polisa ubezpieczenia – k. 193-195, 515, 517;
- faktury i rachunki za media – k. 22-25, 203, 318-322, 501-514;
- potwierdzenia przelewu – k. 12-14, 177-178, 339-343, 518;
- wydruk wiadomości email – k. 16-17;
- potwierdzenie zamówienia – k. 204;
- kopia zaświadczenia o urlopie macierzyńskim – k. 20
- kopia zaświadczenia o uzyskanych pożyczkach – k. 104,105;
- kopia dyplomu zawodowego – k. 179;
- kopia zaświadczenia lekarskiego – k. 208, 624;
- wydruk historii rachunku bankowego – k. 471-494, 655-660, 679-698;
- pisemne zeznania świadka K. D. – k. 410-413;
- pisemne zeznania świadka W. C. – k. 415-419;
- pisemne zeznania świadka J. K. – k. 423-438;
- pisemne zeznania świadka K. K. (2) – k. 440-456;
- przesłuchanie za małoletniego powoda A. K. – k. 666-668v;
- przesłuchanie pozwanego M. D. (2) – k. 668v-669v.)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, dowody z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, pisemne zeznania świadków K. D., W. C., J. K. i K. K. (2) oraz przesłuchanie stron.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Prawdziwość dokumentów nie budziła bowiem wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. D., W. C., J. K. i K. K. (2) albowiem były logiczne, spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom A. K. przesłuchanej za małoletniego powoda i pozwanego M. D. (2) w zakresie w jakim znalazło to odzwierciedlenie w ustalonym stanie faktycznym.

Sąd oddalił wniosek dowody o ponowne przesłuchanie świadków poprzez przesłuchanie ich na rozprawie z uwagi na niecelowość tego wniosku i zmierzanie do przedłużenia postępowania. Świadkowie złożyli obszernie zeznania pisemne, udzielając odpowiedzi na wszystkie zadane im pytania. Ponadto, z uwagi na obszerność materiału dowodowego w postaci dowodów z dokumentów, w ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy był wystarczający do rozstrzygnięcia sprawy.

Przechodząc do rozważań prawnych należy w pierwszej kolejności stwierdzić, że w myśl art. 133 k.r.o. rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie z treścią art. 135 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, z drugiej zaś rzeczywiste możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokajane w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Zgodnie z ugruntowanymi poglądami judykatury i doktryny prawniczej zatem dopiero ustalenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, następnie porównanie tych wartości umożliwia ustalenie, czy i w jakim zakresie potrzeby uprawnionego mogą być zaspokojone przez zobowiązanego.

Jak wskazuje się w doktrynie i orzecznictwie, zakres potrzeb uprawnionego małoletniego dziecka wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez rodziców potrzeb ekonomicznych dziecka zgodnie z zasadą równej stopy życiowej (por. wyrok SN z dn. 7.06.1972 r., III CZP 43/72, OSNCP 1972, nr 11, poz. 198; uchwał SN z dn. 31.01.1986 r., III CZP 76/85, OSNC 1987, nr 1, poz. 4).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż niewątpliwie na pozwanym spoczywa obowiązek alimentacyjny względem małoletniego powoda. Środki alimentacyjne pochodzące od ojca, w połączeniu z wydatkami ponoszonymi przez matkę, powinny pozwolić małoletniemu na życie na stopie życiowej zbliżonej do stopy życiowej ojca.

W niniejszej sprawie, w przypadku małoletniego powoda w zakres jego usprawiedliwionych potrzeb wchodzi wydatki związane bezpośrednio z jego utrzymaniem, takie jak wydatki na wyżywienie, pielęgnację, zdrowie, dojazdy a także te związane ze zwiększonym zużyciem mediów w związku z zamieszkiwaniem dziecka. Na uwagę mieć także należy rozwój psychofizyczny małoletniego dziecka, jego potrzebę zabawy i rozwoju.

Sąd uznał, że do usprawiedliwionych miesięcznych wydatków na utrzymanie małoletniego powoda należą:

- udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 150 zł,
- wyżywienie, w tym mleko modyfikowane - około 450 zł,
- zakup odzieży i obuwia - około 200 zł,
- zakup środków czystości, kosmetyków i pieluch - około 150 zł,
- koszt zabawek, książek, itp. - około 50 zł,
- koszt dojazdów – około 50 zł,
- wydatki na leki i leczenie – około 100 zł,

- inne jednorazowe wydatki związane z potrzebami dziecka, np. szczepienia, zakup przedmiotów związanych z wiekiem i potrzebami dziecka itp. – 150 zł,

- koszt wyjazdów wakacyjnych i innych dziecka - średnio około 65 zł (około 800 zł rocznie).

Łącznie – około 1.365 zł.

W ocenie Sądu matka powoda nie wykazała, aby uzasadnione było wydatkowanie wyższych kwot na utrzymanie małoletniego.

Odnosząc się do poszczególnych kwot przyjętych przez Sąd jako uzasadnione należy wskazać, że udział małoletniego w kosztach utrzymania mieszkania nie przekracza kwoty 150 zł. W tym zakresie Sąd miał na uwadze, iż wszystkie wydatki mieszkaniowe matki nie mogą obciążać pozwanego i połowa tych wydatków nie stanowi usprawiedliwionych kosztów utrzymania dziecka. Na potrzeby małoletniego mogą składać się tylko te wydatki mieszkaniowe ponoszone przez matkę, które przekraczają koszty które ponosiłaby zamieszkując sama w tym mieszkaniu, a więc np. zwiększone zużycie prądu, wody, kosztów ogrzewania, wywozu śmieci. Matka powoda nie wykazała, aby fakt zamieszkiwania z małoletnim zwiększał jej wydatki mieszkaniowe ponad kwotę 150 zł. Należy również zauważyć, że oboje rodzice małoletniego ponoszą wydatki mieszkaniowe. Ojciec powoda także musi zapewnić dziecku dostęp do mieszkania ogrzanego, z dostępem do ciepłej wody i prądu. W związku z tym też ponosi wydatki. Nie ma więc możliwości, aby pokrywał on dodatkowo połowę wydatków mieszkaniowych matki dziecka.

W zakresie kosztów żywienia, Sąd miał na uwadze wiek dziecka oraz fakt, że małoletni spożywa jeszcze mleko modyfikowane. Koszty wskazane przez matkę powoda należało uznać za znacznie zawyżone. Koszty żywienia 1,5 rocznego dziecka nie mogą być wyższe od kosztów żywienia osoby dorosłej. W przypadku powoda nie różnią się one od kosztów żywienia przeciętnego dziecka w jego wieku. Na chwilę obecną ich wymiar zwiększa potrzeba zakupu mleka modyfikowanego, które jeszcze jest podawane dziecku. Nie ma jednak uzasadnienia do korzystania przez matkę dziecka wyłącznie z kosztownych dań gotowych. W oparciu o zasady doświadczenia życiowego Sąd przyjął za zasadną kwotę około 450 zł.

Z uwagi na wiek dziecka i jego intensywny wzrost w tym wieku, a także wykazaną potrzebę korzystania z obuwia ortopedycznego, w zakresie kosztów zakupu odzieży i obuwia Sąd uznał za wykazaną kwotę około 200 zł.

Ze względu na fakt korzystania z pieluch oraz konieczność właściwej pielęgnacji dziecka, w ocenie Sądu należało uznać za uzasadniony miesięczny wydatek na zakup środków czystości, kosmetyków i pieluch w kwocie około 150 zł.

Ustalając koszt zabawek i książek nabywanych przez matkę małoletniego Sąd miał na uwadze wiek dziecka oraz konieczność wspomagania jego rozwoju. Sąd uznał za uzasadnioną na ten cel kwotę około 50 zł. Należy zauważyć, że pozwany również w ramach kontaktów z dzieckiem zapewnia mu zabawki i ponosi wydatki na inne przedmioty wspomagające rozwój.

W zakresie kosztu dojazdów Sąd miał na względzie, że małoletni ma potrzebę przemieszczania się np. w celu wizyt lekarskich, w celu dostania się do miejsc korzystania z zajęć rehabilitacyjnych. W tym zakresie w ocenie Sądu usprawiedliwiona jest kwota około 50 zł. Nie są to wszystkie koszty związane z przemieszczaniem się dziecka, ale w tym zakresie sąd uwzględnił tylko te usprawiedliwione faktycznymi potrzebami dziecka. Znacznie wyższe koszty dojazdów są z pewnością ponoszone przez pozwanego w ramach odbywania kontaktów z dzieckiem z uwagi na odległość miejsca zamieszkania i konieczność dwukrotnego pokonywania trasy K.-G. przy każdym kontakcie, aby zabrać dziecko a następnie je odwieść.

Odnośnie wydatków na leki i leczenie Sąd przyjął kwotę około 100 zł. Małoletni M. D. (1) pozostaje pod kontrolą poradni kardiologicznej, neurologicznej, okulistycznej i endokrynologicznej. Dziecko ma codziennie podawaną witaminę D3, sezonowo również tran. Małoletni choruje z przeciętną częstotliwością, co wiąże się z koniecznością zakupu leków. Pewne wydatki związane są ze stwierdzonym u powoda zaburzeniem napięcia mięśniowego. Jednakże

z uwagi na możliwość korzystania z rehabilitacji finansowanej przez NFZ, w ocenie Sądu nie ma zasadności comiesięcznych dodatkowych wizyt prywatnych. Ustalając miesięczną kwotę usprawiedliwionych wydatków na leki i leczenie Sąd wziął pod uwagę, że niekiedy z uwagi na pilną potrzebę konsultacji lekarskiej, a brak dostępu do wizyty bezpłatnej, uzasadnione jest skorzystanie z wizyty prywatnej.

Do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego Sąd zaliczył także inne jednorazowe wydatki związane z potrzebami dziecka, np. szczepienia, zakup przedmiotów związanych z wiekiem i potrzebami dziecka. W związku z wiekiem małoletniego powoda i intensywnym rozwojem w tym okresie pojawia się często konieczność zakupu rzeczy o większej wartości, np. rower itp. Małoletni jest też szczepiony zalecanymi szczepieniami dodatkowymi odpłatnymi. W ocenie Sądu łączne roczne koszty tego typu wydatków wynoszą około 1.800 zł, co średnio miesięcznie daje kwotę 150 zł.

Małoletni ma także prawo korzystania z wypoczynku w okresie wakacji. Zdaniem Sądu powód wykazał, że w tym zakresie usprawiedliwiony jest koszt wyjazdów wakacyjnych i innych w kwocie około 800 zł rocznie, czyli średnio 66 zł miesięcznie. Należy zauważyć, że z uwagi na wiek dziecka, zarówno przejazd, jak i jego zakwaterowanie najczęściej jest nieodpłatne, a rodzic ponosi tylko opłatę za swój przejazd i zakwaterowanie. Dla dziecka musi zapewnić wyżywienie i ponosi koszty różnego rodzaju rozrywek wakacyjnych, jak np. wejście na basen czy inne obiekty.

W pozostałym zakresie w ocenie Sądu matka powoda nie wykazała, aby konieczne było ponoszenie innych kosztów utrzymania małoletniego. W szczególności należy uznać, że podany przez matkę powoda miesięczny koszt utrzymania dziecka w kwocie 2.735,00 zł jawi się jako znacznie wygórowany. Małoletni ma 1,5 roku i nie choruje na żadne poważne schorzenia. Koszt jego utrzymania w stosunku do przeciętnego dziecka w tym wieku nieznacznie zwiększa fakt, że wymaga rehabilitowania w celu poprawy napięcia mięśniowego, potrzebuje obuwia korekcyjnego wobec stwierdzonego płaskostopia i koślawości stóp oraz jest leczony w poradni endokrynologicznej.

Odnośnie wskazywanego jako koszt utrzymania dziecka przez matkę kosztu zakupu fotelika, wózka, czy kosztów urządzenia pokoju dziecka, w ocenie Sądu wydatki te nie mogły zostać uwzględnione z uwagi na analogiczne wydatki pozwanego. Każdy z rodziców musi zapewnić dziecku właściwe warunki rozwojowe, a także ma prawo do własnego fotelika samochodowego i wózka.

Odnośnie możliwości zarobkowych pozwanego, jako zobowiązanego do alimentacji, w ocenie Sądu jego możliwości zarobkowe kształtują się w granicach kwoty 3.900 zł miesięcznie.

Mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentacji, a także usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda ustalone na kwotę około 1.365 zł, w ocenie Sądu zasadne jest ustalenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego na kwotę 800 zł miesięcznie od dnia wniesienia pozwu. Z uwagi na fakt, że na matce małoletniego w większej części spoczywa trud osobistego wychowania małoletniego, pozwany powinien być obciążony większą częścią tych kosztów.

W ocenie Sądu ustalona kwota alimentów pozwoli małoletniemu powodowi na życie na stopie życiowej zbliżonej do poziomu życia ojca oraz zaspokoi wszystkie jego niezbędne potrzeby. Strona powodowa nie udowodniła skutecznie aby konieczne było wydatkowanie na potrzeby małoletniego wyższych kwot, niż ustalone powyżej.

Trzeba zauważyć, że niektóre wydatki na potrzeby rozwojowe małoletniego dziecka mogą być pokrywane ze świadczenia 500+ pobieranego przez matkę powoda. Świadczenie to może być przeznaczone np. na koszt kursu pływania dla niemowląt, jeśli matka powoda widzi potrzebę udziału dziecka w takim kursie. Również świadczenie to może być przeznaczone na dodatkowe szczepienia odpłatne, poza tymi bezwzględnie zalecanymi dzieciom w wieku powoda.

Wobec powyższego, na podstawie wyżej powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w punkcie I. wyroku.

Sąd oddalił powództwo w pozostałej części, o czym orzekł w punkcie II. wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów. Przyczyną zastosowania regulacji objętej przepisem art. 102 k.p.c. były następujące ustalenia: z uwagi na charakter sprawy – dotyczyła zasądzenia alimentów po raz pierwszy – pozwany w zasadzie nie miał szansy na wygranie sprawy w całości. Pozwany uznał powództwo do kwoty 700 zł alimentów miesięcznie. Ponadto, Sąd miał na uwadze zawyżoną kwotę roszczenia, co wpłynęło na wysokość stawki pełnomocnika.

Wartość przedmiotu sporu w przedmiotowej sprawie wynosiła 24.000 zł. Powód wygrał sprawę jedynie w części – w 40%, tym samym pozwany przegrał sprawę w stosunku 40 %.

Zgodnie z treścią rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 265) i rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2016 r. poz. 1668) obowiązującego w chwili wniesienia pozwu, w sprawach o alimenty stawka minimalna wynosi 120 zł, a jeżeli obowiązek zwrotu kosztów obciąża osobę zobowiązana do alimentów, to ustala się ją od wartości przedmiotu sprawy.

Wysokość stawki radcowskiej w przedmiotowej sprawie w odniesieniu do pełnomocnika powoda wynosiła 3.600 zł na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w zw. z § 4 ust 4 tego rozporządzenia.

Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.000 zł na podstawie art. 102 k.p.c.

Wysokość opłaty sądowej w przedmiotowej sprawie wynosiła 1.200 zł (24.000 zł x 5%). Powód korzystał z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych. Sąd obciążył pozwanego tą opłatą w części – w kwocie 400 zł na podstawie art. 102 k.p.c. O nieuiszczonych kosztach sądowych w części obciążającej powoda Sąd orzekł na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sąd nadał wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności.